

Rally-frykten: ekte eller falsk?

Frykten for fart oppstod ikke hos Dorthe Gunnerød, selv etter den dramatiske hendelsen første september i fjor.

Emilie Thor Smedsrud

Rallybilen kjørte av veien i 160km og fløy to meter opp i været og traff bakken igjen med et stort dunk. Ikke lang tid tok det før den igjen var oppe og fløy og tok to runder rundt i luften. I passasjerstet satt 18 år gamle kartleser Dorthe Gunnerød fra Holmestrand. Lyden av hyl og skrik ble forsterket, men stoppet brått da bilen igjen smalt i bakken og ble der for godt denne gangen. Rallybilen beveget seg ikke igjen før den ble tauet bort litt senere.

- Det var en traumatisk opplevelse, men jeg kan ikke la meg stoppe av det, sier Gunnerød.

Vraket lå på siden av veien med dørene åpne, hjulene liggende skrått vekk fra bilen, baksiden var innskrunpet og mange bildeler lå strødd utover gresset. I speilene var det blålys som kom nærmere og nærmere, det kunne man se igjennom røyken fra eksosen. Ambulanser, politibiler og brannbiler ankom stedet.

Sprintrally Revetal

Sprintrally Revetal het løpet som endte dramatisk for kartleser Dorthe Gunnerød (18) fra Holmestrand og sjåfør Thomas Andre Imingen (31) fra Hokksund. Takket være velteburet var fører- og passasjerstet nesten like helt, til tross for at skaden så ille ut. Gunnerød kom seg ut av bilen med brudd i ryggen, brystbenet, kragebenet og sår på venstre lunge.

- Jeg har vokst opp i rallymiljøet og det er helt fantastisk, jeg begynte å lære meg noter allerede da jeg var syv år gammel, sier hun.

Gunnerød sier at det hele begynte da hennes far, Frode Gunnerød, sa at hun en dag kunne lese for han.

Ventende i garasjen

Inne i gatebil-garasjen sitter Gunnerød noen måneder etter ulykken og finskriver notene sine med skjelvende hender. Kjøreadressen hennes ligger nyvasket over stolen ved siden av. Det er fullt av fargede lys og gammeldagse skilt. En bar omfavner halve garasjen med en tilhørende sittegruppe der de pleier å spille bilspill med VR-briller. Duften av vaskemidler og bensin treffes rundt bilområdet, der det står tre biler og en scooter. Det står til og med en kjørbar barkrakk litt på siden.

- Den er veldig morsom å kjøre, men den bråker helt sykt, sier hun.

Flere gatebil-medlemmer er i garasjen sammen med Gunnerød-flokken. Nå kunne de alle høre at rallybilen var utenfor garasjen. Den skulle innom for en rask sjekk, før den kunne dra videre til Flesberg øvelsesbane sammen med Dorthe Gunnerød.

Tilbake i rallybilen

Til tross for ulykken og skadene har Dorthe Gunnerød planer om å sette seg inn i en rallybil igjen.

- Etter krasjet, da vi fortsatt satt inne i bilen og jeg hyl gråt, holdt jeg hånden til Thomas og sa «vi skal kjøre rally igjen», sier hun.

Hun sier at hun har blitt fortalt at det blir bedre desto fortere hun kommer seg inn i en rallybil igjen. Gunnerød sier at hun hadde en følelse av at Sprintrally Revetal kom til å ende dårlig en hel uke før det faktisk skjedde. I etappen før ulykken oppstod hadde rallybilen kjørt av veien, og publikum måtte tilkalles for å få den 1,5 tonns bilen opp på veien igjen.

- Da husker jeg at onkel kom bort til meg og sa at Thomas ikke tenkte klart lenger, sier hun.

Dorthe Gunnerød sier at det tok tid før hun kom seg inn i notene sine igjen, men at Thomas Imingen ikke lenger hørte på dem uansett.

Full fart igjen

Framme ved Flesberg øvelsesbane går Gunnerød ut av rallybilen for å finne fram hjelm og få på kjøreadressen ordentlig. Hun skal nå lese noter for en ny sjåfør. I det Gunnerød setter seg inn i rallybilen igjen og kjører av gårde står hennes far og venter ved mållinjen. Frode Gunnerød kikket ofte ned på klokken mens han gikk litt rundt. Dorthes onkel var også tilstede, ettersom at han også driver med gatebil og fulgte hun inn i ambulansen sist gang.

Etter en liten stund med venting kunne rallybilen både bli hørt og sett. I stormende fart kjørte den fram mot mål. Ut kommer Dorthé Gunnerød med et smil over munnen og klemmer sin far. Hun forteller han at det var helt fantastisk å være tilbake i rallybilen igjen.

- Jeg får litt vondt også da, har fått høre i ettertid at Thomas fortsatt har mareritt om hylene og skrikene mine, sier hun.